

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมสวดมนต์ภาวนาแบบคาทอลิกที่มีต่อการพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสวดมนต์ภาวนาแบบคาทอลิก

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงหลังการจัดกิจกรรมสวดมนต์ภาวนาแบบคาทอลิก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตารางดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสวดมนต์ภาวนาแบบคาทอลิก

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทีของพฤติกรรมการมีสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสวดมนต์ภาวนาแบบคาทอลิก

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม การมีสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3	จำนวน ข้อ	จำนวน นักเรียน	การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	t
ด้านจิตใจ	10	20	ก่อนการทดลอง	1.96	0.21	18.404**
			หลังการทดลอง	2.72	0.20	
ด้านการพูดและการกระทำ	7	20	ก่อนการทดลอง	1.96	0.16	7.769**
			หลังการทดลอง	2.49	0.31	
ด้านการทำกิจกรรม	8	20	ก่อนการทดลอง	1.85	0.10	10.356**
			หลังการทดลอง	2.57	0.34	
รวมทุกด้าน	25	20	ก่อนการทดลอง	1.92	0.12	13.813**
			หลังการทดลอง	2.59	0.27	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.1 พฤติกรรมการมีสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 โดยรวมพบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.27 เมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test (t-dependent) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมการมีสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ด้านจิตใจพบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.20 เมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test (t-dependent) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมการมีสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ด้านการพูดและการกระทำพบว่า ก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.16 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 2.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 เมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test (t-dependent) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมกรรมมีสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ด้านการทำกิจกรรมพบว่า ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 เมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test (t-dependent) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมมีสมาธิของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงหลังการจัดกิจกรรมสวดมนต์ภาวนาแบบคาทอลิก

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกรรมมีสมาธิ โดยรวมและรายด้านของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสวดมนต์ภาวนาแบบคาทอลิก

พฤติกรรมกรรมมีสมาธิ	จำนวน ข้อ	จำนวน นักเรียน	กลุ่ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
				\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ด้านจิตใจ	10	10	เพศชาย	1.86	0.18	2.56	0.09
			เพศหญิง	2.06	0.21	2.88	0.15
ด้านการพูดและการกระทำ	7	10	เพศชาย	1.88	0.16	2.24	0.19
			เพศหญิง	2.04	0.13	2.74	0.18
ด้านการทำกิจกรรม	8	10	เพศชาย	1.80	0.08	2.26	0.18
			เพศหญิง	1.90	0.09	2.88	0.09
รวมทุกด้าน	25	10	เพศชาย	1.84	0.10	2.35	0.14
			เพศหญิง	2.00	0.08	2.83	0.10

จากตารางที่ 4.2 พบว่า พฤติกรรมกรรมมีสมาธิโดยภาพรวมก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.410 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 ในขณะที่พฤติกรรมกรรมมีสมาธิก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 หลังการทดลอง

จากค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรมการมีสมาธิ โดยรวมและรายด้านของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสวดมนต์ภาวนาแบบคาทอลิกสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมได้ ดังในตารางที่ 4.3-4.6

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรมการมีสมาธิ โดยรวมของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงหลังการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม (b)	0.546	1	0.546	33.325	0.000**
ภายในกลุ่ม (w)	0.279	17	0.016		
รวมทั้งสิ้น	136.233	20			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.3 พบว่า เมื่อใช้พฤติกรรมกรมการมีสมาธิก่อนทดลองมาเป็นตัวแปรปรวนร่วมเพื่อทำนายพฤติกรรมกรมการมีสมาธิหลังการทดลอง พบว่า พฤติกรรมกรมการมีสมาธิ โดยรวมหลังการทดลองของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 33.325$, $Sig. = 0.000$)

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรมการมีสมาธิด้านจิตใจของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงหลังการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม (b)	0.261	1	0.261	18.989	0.000**
ภายในกลุ่ม (w)	0.234	17	0.014		
รวมทั้งสิ้น	148.780	20			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.4 พบว่า เมื่อใช้พฤติกรรมกรมการมีสมาธิ ด้านจิตใจก่อนทดลองมาเป็นตัวแปรปรวนร่วมเพื่อทำนายพฤติกรรมกรมการมีสมาธิหลังการทดลอง พบว่า พฤติกรรมกรมการมีสมาธิ ด้านจิตใจ

หลังการทดลองของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 18.989$, $Sig. = 0.000$)

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมมีสมาธิ ด้านการพูดและการกระทำของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงหลังการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม (b)	1.050	1	1.050	27.996	0.000**
ภายในกลุ่ม (w)	0.638	17	0.038		
รวมทั้งสิ้น	126.184	20			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.5 พบว่า เมื่อใช้พฤติกรรมกรรมมีสมาธิ ด้านการพูดและการกระทำก่อนทดลองมาเป็นตัวแปรปรวนร่วมเพื่อทำนายพฤติกรรมกรรมมีสมาธิหลังการทดลอง พบว่า พฤติกรรมกรรมมีสมาธิ ด้านการพูดและการกระทำหลังการทดลองของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 27.996$, $Sig. = 0.000$)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมมีสมาธิ ด้านการทำกิจกรรมของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงหลังการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม (b)	1.414	1	1.414	65.181	0.000**
ภายในกลุ่ม (w)	0.369	17	0.022		
รวมทั้งสิ้น	134.938	20			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.6 พบว่า เมื่อใช้พฤติกรรมกรรมมีสมาธิ ด้านการทำกิจกรรมก่อนทดลองมาเป็นตัวแปรปรวนร่วมเพื่อทำนายพฤติกรรมกรรมมีสมาธิหลังการทดลอง พบว่า พฤติกรรมกรรมมีสมาธิ ด้านการทำกิจกรรม หลังการทดลองของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($F = 65.181$, $Sig. = 0.000$)